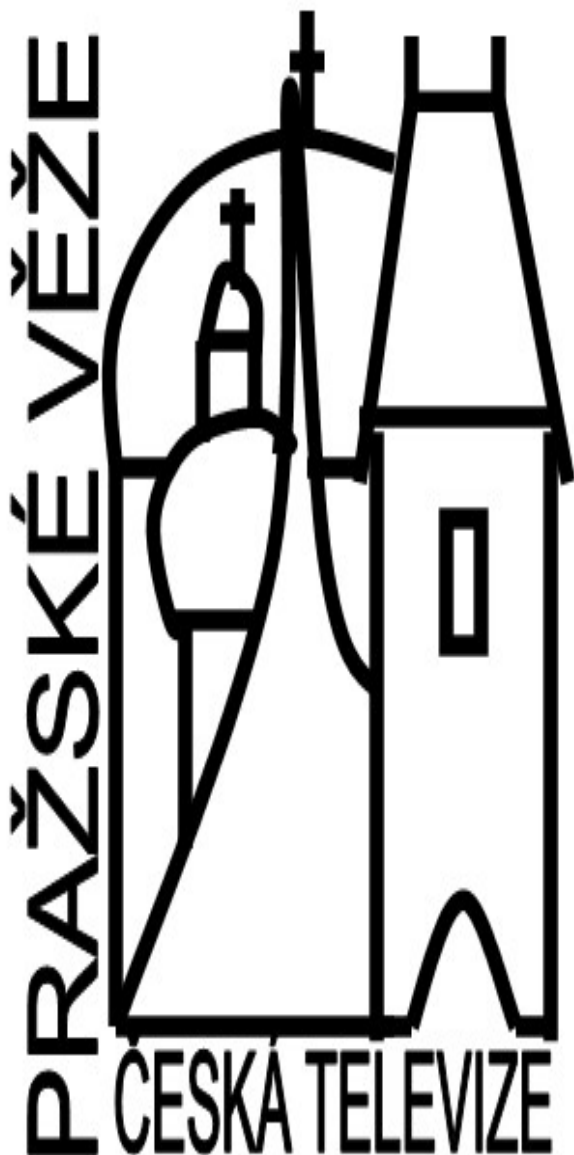

ČESKÁ TELEVIZE

Centrum publicistiky, dokumentaristiky a vzdělávání

Bedřich Ludvík

PRAHA, MĚSTO VĚŽÍ

16 dílný dokumentární cyklus

DÍL 1. OD CELKU K DETAILU.

Dramaturg: Milan Vacek

© říjen 2001 až únor 2007

OBRAZ 1
DVĚ PLOŠINY – KOSTEL SV. PROKOPA – ŽIŽKOV

Detail nohou Průvodce. Jdou po
dlažbě. Pak nastoupí do vysokozdvizné
plošiny. Ta začne stoupat...

Komentář:
Začíná seriál, který vás vezme do
náruče, pozvedne k nebesům a už vás
nikdy nenechá klesnout.

Průvodce na stoupající plošině na
kameru:

Průvodce:
Uchopíme vás a pozvedneme
k vrcholům stovek pražských věží.
Vystoupáme za vás tisíce schodů,
prolezeme spousty půd, otevřeme
stovky vikýřů. Na konci toho všeho
vám nabídneme takové pohledy na
Prahu, město věží, jaké jste ještě
neviděli.

OBRAZ 2
DVĚ PLOŠINY – KOSTEL SV. PROKOPA - ŽIŽKOV

Naprolínané oblety nejrůznějších
pražských věží.

Úvodní titulky:

Česká televize
Centrum publicistiky,
dokumentaristiky a vzdělávání
uvádí
dokumentární cyklus
PRAHA, MĚSTO VĚŽÍ
Průvodce po pražských věžích
VIKTOR PREISS
Námět, scénář, hudba, režie:
BEDŘICH LUDVÍK

(ústřední píseň)

*Nad městem jsou věže
Tyčí se nad námi
My žijem při zemi
Věže jsou s hvězdami*

*Ještě že věže jsou
Že nad námi stojí
Pozvednou k nebesům
Ty z nás kdo se bojí*

*A pak u nohou ti leží
Praha, město věží
Ať prší či sněží
Stoupejme do věží*

*Do věží ke zvonům
K jejich mocným tónům
Do věží vzhůru k lidem
Jímž je věž osudem*

OBRAZ 3

RAMPA PRAŽSKÉHO HRADU

Kamera odjíždí od věží Prahy a Průvodce se dostává do obrazu.

Montáž záběrů z Pražského mostu a Uhelného trhu.

Keramické věže za výkladem Galerie v Michalské ulici.

Průvodce na rampě Pražského hradu.

Průvodce:

Vidíte tu krásu? Vítám vás nad Prahou, městem věží... Odtud, z rampy Pražského hradu, se spolu budeme vydávat na výpravy do pražských věží. Podíváte se do míst, kam byste se jen tak nedostali a uvidíte pohledy na Prahu, jaké se hned tak nevidí.

Komentář:

Podíváte-li se přes rameno pouličních malířů zjistíte, že jejich obrazy jsou plné věží.

Nahlédnete-li do obchůdků se suvenýry najdete zde pražské věže na nejružnější způsoby.

Průvodce:

Proto je až s podivem, že o tak výrazném fenoménu, jakým jsou pražské věže nebyl až doposud natočen žádný seriál. Toto je první a já mám tu čest být vám v něm Průvodcem.

OBRAZ 4

LET NAD PRAHOU

Prolínání leteckých záběrů Prahy.

Komentář:

Praha má mnoho přívlastků: kamenná, zlatá, srdce Evropy, matka měst... Pro nás je však nejzajímavější její přívlastek „stověžatá“.

OBRAZ 5

KAMPA – PŘED SOCHOU ABBE DOBROVSKÉHO

Švenk ze sochy na Průvodce. Průvodce na kameru.

Průvodce:

Stojím před sochou českého buditele a jazykovědce Josefa Dobrovského. Proč právě tady?

Průvodce vchází do zahrady. Kamera jde za ním. Průvodce se rozhlíží, hledá místo, kde se to mohlo stát.

Komentář:

Protože právě tady, na zahradě domku Abbe Dobrovského, seděl v červnu roku 1815 profesor Ignác Cornova, vyšehradský kanovník Josef Klíč a profesor Bernard Bolzano a bavili se o tom, že německý spisovatel Josef Hormayer nazývá Prahu stověžatou. Tehdy prý Bolzano s Dobrovským dopočítali 103 věží.

Průvodce:

A to pánové tehdy nepočítali věže užitkové a věže na měšťanských domech!

Největší seriál který kdy vycházel ve Večerní Praze nafotil 350 věží.

Kniha 1000 Československých nej z roku 1976 uvádí, že Praha má 473 věží. No a moje zkušenost z natáčení tohoto seriálu mi říká, že Praha je určitě tisícivěžatá.

OBRAZ 6

OBRAZOVÁ MONTÁŽ

Bud' to montáž leteckých záběrů Prahy a jejich věží nebo montáž záběrů na Prahu a její věže natočených z městských kopců.

(ústřední hudební motiv)

Komentář:

Věže, samé věže. Věže všude kam se podíváte. Věže všech možných výšek, tvarů a účelů. Věže vysoké i docela nízké, věže baňaté a štíhlé. Věže kostelů a chrámů pro krásu a povznesení ducha i věže strohé, technické pro telekomunikační či vodárenské účely. Věže tmavé, temné, tajemné i věže světlé, zdobné a veselé. Věže tisícileté i věže docela nové. Věže přístupné veřejnosti i věže soukromé. Věže plné lidí a přístrojů i věže prázdné, opuštěné, zahálející. Jsou jich tu stovky. Všeemožných tvarů, všech možných účelů, všeemožných konstrukcí a materiálů. Věže a v nich hodinové stroje, zvony, antény, kanceláře a byty. Věže a v nich lidé: Zvoníci, trubači, nájemníci, prezidenti, umělci, kustodi, dělníci. Na každou věž se dá vylézt a podívat se z ní na město. Jenom je třeba najít toho správného člověka, který vás na „svou“ věž pozve. Věže a jenom věže. Praha tisíce věží!

OBRAZ 7

VE VĚŽI SV. MIKULÁŠE

Průvodce přichází do místnosti ve zvonici věže malostranského sv. Mikuláše.

Průvodce:

Tady, na věži zvonice kostela sv. Mikuláše na Malé Straně, budu mít svou pracovnu. Právě tady sloužili poslední dva pražští hlásní. Odešli odtud v lednu 1892 a dnes je zde muzeum.

Mám tu všechno co potřebuji: knihy, počítač, výhled na Prahu, město věží....

Průvodce vyhlédne z okna na Prahu. Přes naprolihané pohledy jde komentář

Komentář:

V Ottově slovníku naučném se mimo jiné o Praze dočtete:

„Žádné veliké město vnitrozemské neskýtá tolik skvostných rozhledů jako Praha. Proti již Aeneas Syvius nazval ji perlou měst a Goethe o ní pravil, že jest v koruně měst nejdrahocenějším kamenem. „

Průvodce se odvrátí od okna a přejde ke stolu. Vezme ze stolu knihu

Průvodce:

V celé řadě knih najdete motiv věže. Z těch nejslavnějších je to asi Umberto Eco a jeho Jméno růže nebo Tolkienův Pán prstenů – Dvě věže. Ale do mé mysli vstoupila věž touto knihou.

„Za dřevěnými dveřmi objevili dřevěné schody. Byly úzké a točité.

Průvodce najde záložku a čte.

Záběry vnitřku kostelní věže ilustrující čtený text.

Komentář:

Otáčely se spirálovitě kolem neviditelné osy, kterou tvořila prohlubeň, tmavá prázdnota. „To jsou schody jako do nebe“, utrousil poznámku Rychlonožka, ale nikomu

*nebylo do smíchu. Srdce hochům
bušila rozčilením. Občas jim ulpěla na
tvářích silná stará pavučina,
prosycená sazemí a prachem. A
schodů bylo hodně! Točily se výše a
výše chráněné od tmavé hloubky jen
chatrným zábradlím.“*

Průvodce zaklapne knihu a řekne na kameru:

Naprolínané švenky po tělu věže od základů až do střechu.

Průvodce:

Ano, Jaroslav Foglar, Záhada hlavolamu.

Věž je totiž svou vertikálitou podobná člověku. Nohy na zemi a hlavu v oblacích.

Komentář:

Každá věž má ve svých základech sklepení, žalář nebo kryptu. Každá má tmavá schodiště a žebříky a pod nimi hlubinu. Nahoře mají věže často hodiny a zvony a v pozlacené schráně ve špici transcendentní poselství potomkům.

OBRAZ 8 **VĚŽ SV. VÍTA**

Švenk z věže na Průvodce stojícího pod ní.

Průvodce:

Kde jinde začít putování po pražských věžích, než tady, pod věží svatého Víta, na Pražském hradě?

Ukázka ze seriálu Katedrála.

Tato stavba je natolik unikátní, že jí byl věnován celý jeden televizní seriál. Pamatujete se na pana doktora Mahlera?

Dr. Mahler:

(najde se něco o věži?)

Průvodce na kameru

Průvodce:

Nás dnes nezajímá katedrála v níž byli korunováni a jsou pohřbeni čeští králové a jsou uloženy naše korunovační klenoty, ale její věž. V jejím přízemí je tzv. Háznburská kaple, podle arcibiskupa Jana Zajíce z Háznburka, jehož ostatky jsou zde od roku 1436 uloženy.

Průvodce si koupí lístek u pokladny a stoupá po schodech nahoru. Kde to jde, tam si odpočine, kde se může podívat ven, podívá se.

Komentář:

Stavba katedrály byla zahájena roku 1344 Karlem IV. Šest let byl jejím stavitelem Matyaš z Arrasu. Po jeho smrti byl Karlem IV. jmenován stavitelem Petr Parlér ze Švábského Gmündu. Ten postavil spodní část věže, zvonici. Husitské války stavbu na staletí přerušily a zkázu věže dokonal požár Pražského hradu v červnu 1541. Zdi věže popraskaly, utržené zvony propadly patry až na zem. Věž opravil, dostavěl a zakončil

renesanční helmicí a ochozem se čtyřmi nárožními věžičkami Bonifác Wohlmüt až roku 1564.

Průvodce přichází ke zvonu. Obhlíží zvon a mluví na kameru:

Průvodce:

Toto je největší zvon u nás. Jmenuje se Zikmund, je přes dva metry vysoký a váží 16 tun. Dole pod věží ho ulil roku 1549 císařský puškař a dělolijec Tomáš Jaroš z Brna.

Pohledy na zvon.

Komentář:

Zvon byl považován za posvátnou věc. Kolem manipulace s ním panovaly různé pověry. Před zavěšením se jej nesměla dotknout nečistá osoba. Proto sem předchůdce tohoto zvonu v lednu roku 1534 vleklo na smyku několik set chlapců.

Jinou pověrou která se váže k tomuto zvonu je, že když mu praskne srdce, postihne Čechy tragická událost. Srdce tohoto zvonu puklo už dvakrát roku 1670 a roku 1734.

Průvodce na kameru:

Průvodce:

Ale vzpomeňte si. I my jsme se stali svědky takové události. Bylo to roku 2002, když Zikmundovi puklo jeho srdce potřetí a Prahu zalila tisíciletá povodeň.

Dnes je čtyřsetkilové srdce zvonu opraveno a tak s ním zkusím lehce udeřit...

Průvodce chvíli zápasí se srdcem zvonu, ale rozeznít zvon se mu nepodaří.

Nepodařilo se. Vždyť taky k rozhoupání zvonu je potřeba osmi zvoníků, kteří se střídají u čtyř lan a trvá jim půl minuty než zvon vydá první tón. A mimochodem je to tón: G.

(Zvuk zvonu)

Nastoupí osm zvoníků a předvede nám
jak zvon rozeznít...

OBRAZ 9

VE VĚŽI SV. MIKULÁŠE

Průvodce za stolem na kameru:

Průvodce:

Podívejme se co říká o zvonech Ottův slovník naučný:

„Zvon, anglicky bell, francouzsky cloche, italsky a latinsky campana, polsky dzwon a rusky kolokol zvukový přístroj tvaru pohárovitého z tvrdé pružné hmoty jenž se povzbuzuje k znění buď paličkou (srdcem) v dutině zvonu se zmítající nebo kladívkem na vnější stěnu narážející.,,

Zvony ve věžích pražských kostelů to je téma na další seriál. V knize Pražské zvony najdete soupis 213 dochovaných a 478 nedochovaných pražských zvonů. My jich při svých výstupech potkáme jen nepatrný zlomek.

OBRAZ 10 **LET OKOLO HRADU**

Průvodce přichází na věž.

Průvodce:

Tak a jsme nahoře, 58 metrů nad zemí.
Vede sem 287 schodů.

Průvodce zamíří k hodinovému stroji.

Tady můžeme vidět náš první hodinový stroj. Takové a podobné stroje potkáme na řadě věží. Tento zde pracuje už více jak 400 let. Pohání dvě oddělené ručičky – jestli jim tak mohou říkat, protože ta hodinová je přes 4 metry dlouhá a ta minutová jen 40 centimetrů kratší.

Průvodce sleduje kam mizí táhla k cimbálům

Tři cimbály odbíjející hodiny jsou ještě výš. Museli bychom za nimi až do krovů. Odtud na špici věže je ještě dalších 32 metrů. Na samém vrcholku je pak 3 metry vysoký a 57 kg těžký český lev.

Před kamerou se otevírají dveře vedoucí vzhůru do krovu.
Montáž záběrů krovu sv. Víta a obrázků z knih.

Komentář:

Krovy věží, to je kapitola sama pro sebe. Zatímco o základech věží není nikde ani zmínka, o krovech věží jsou celé knihy. Rafinované krovy dosahují dokonalosti pavučiny s tím rozdílem, že je mistři tesaři sestavují z masivních trámů a ve velkých výškách.

Průvodce u nejvyššího z cimbálů:

Průvodce:

Odtud máme Prahu a její věže jako na dlani. Toto je důstojné místo na zahájení seriálu o pražských věžích.

Naprolínané pohledy z věže sv. Víta na Prahu a její věže.

A pak u nohou ti leží

*Praha, město věží
Ať prší či sněží
Stoupejme do věží*

*Do věží ke zvonům
k jejich mocným tonům
do věží za klidem
za věží osudem.*

OBRAZ 11 **NOVOGOTICKÁ VĚŽ SV. VÍTA**

Průvodce vykoukne na vrcholku novogotické věže sv. Víta. (Točeno z hlavní věže)

Průvodce:

Tak na tuto věž se jen tak nedostanete! Pojd'te se podívat za mnou, to stojí za to!

Kamera s Průvodcem na věži.
Průvodce mluví na kameru:

Průvodce:

Tyto dvě novogotické věže byly postavené architektem Mockerem až o 300 let později, v letech 1880 až 1892. Nemají ani hodiny ani zvony. Jsou vysoké 80 metrů, ale ochoz na kterém stojím je přibližně ve stejné výšce jako ochoz hlavní věže. Ale pohledy z nich stojí za to...

OBRAZ 12 **BAZILIKA SV. JIŘÍ**

Průvodce jde bazilikou. Prohlíží si interiér a hledá cestu do věže. Najde ji a vystoupá ke zvonu.

Průvodce stoupá věží a mluví na kameru:

Průvodce dojde k místu, kde by měl být zavěšen zvon.

Kamera nabídne pár pohledů z věže.

Komentář:

Druhý kostel, který v areálu Pražského hradu najdeme je tato jediná pražská románská bazilika. Byla založena otcem sv. Václava, knížetem Vratislavem kolem roku 920 a je tedy podstatně starší než chrám sv. Víta. Zde se v 10.stol. ukládaly ostatky Přemyslovců. Zde leží kněžna Ludmila, kníže Vratislav I. a snad i kníže Oldřich.

Průvodce:

Mě ale opět zajímají především věže. Jsou dvě. Z bílé opuky. Ta pravá, robustnější, do které stoupám, je Adam a ta levá, subtilnější je Eva. Obě mají výšku 40 metrů. Levá z nich se na vrcholu odchyluje od 40 cm od svislé osy.

Tady by měl být zavěšen další zvon z dílny mistra Jaroše, ale není tu. Zvláštní. Že by až sem dosáhlo válečné rekvírování zvonů?

Tak se potěšte pohledy neobvyklými pohledy z věže baziliky sv. Jiří a já se zatím po něm podívám.

OBRAZ 13 **VE VĚŽI SV. MIKULÁŠE**

Průvodce za stolem sáhne po knize.

Průvodce:

Zvuk zvonů se poprvé objevil někdy v polovině 5. století v kláštorech západní Evropy. Do liturgie vstoupily zvony za papeže Sabiniana před rokem 606. Je to tedy 1500 let co zvony zní Evropou.

Zvuk zvonů je prazákladní zvuk našeho života. Proto je válečné rekvírování zvonů, jejich svěšení, umlčení, roztavení něco zcela mimo lidskou představivost.

Montáž dobových fotografií:

Komentář:

Poslední velké rekvírování zvonů u nás proběhlo roku 1942. Tehdy byly zvony naloženy na lodě a po Labi putovaly do Hamburku. Dodnes se vypráví, že jsou tam tajně uloženy...

Stejně tak dojemné jsou fotografie rekvírování zvonů z roku 1916...

OBRAZ 14
PRAŽSKÝ HRAD – VĚŽ MIHULKA

Průvodce přichází ke zvonu z Jiřské baziliky

Průvodce:

Tak se podívejte, kde jsem zvon z Jiřské baziliky našel. Tady, ve věži Mihulka! Je tady od roku 1983 součástí expozice kovolijectví. Proč právě tady? Protože právě tady měl své zázemí, svou dílnu při lití našeho největšího zvonu Zikmunda, mistr Jaroš.

OBRAZ 15

LETECKÉ ZÁBĚRY PRAŽSKÉHO HRADU

Komentář:

Ano, věže Mihulka, Bílá věž, Černá věž a věž Daliborka nám v pravý čas připomínají, jaký byl původní a nejstarší účel věží – ano, byly stavěny na stráž a obranu. Byly to vojenské stavby. Jejich oslavná, prestižní funkce přichází až mnohem později.

Opevněná věž byla posledním útočištěm při dobytí hradu. Do ní byly nanošeny zásoby jídla a vody, do ní se uchýlovali bojovníci, lid a dobytek. Věž byla pak často podpálena nebo vybuchla, když byla zasažena prachárna.

V tom smyslu je dodnes mnoho věží mlčenlivými svědky dávných lidských tragédií a hrůz.

OBRAZ 16
PRAŽSKÝ HRAD – VĚŽ MIHULKA

Průvodce vyhlíží vikýřem ve střeše věže Mihulka do okolí

Průvodce:

Není odtud bůhvíjaký výhled. Věž je vysoká 27 metrů a kdysi byla ještě o patro vyšší. Ale po požáru roku 1541 o patro přišla. Je z ní výhled jen do zeleně Jeleního příkopu. Chceme-li se potěšit výhledy na Prahu, musíme na Černou věž.

OBRAZ 17

PRAŽSKÝ HRAD – VĚŽ ČERNÁ

Průvodce stoupá po schodech k vrcholu Černé věže.

Průvodce jde krovem a vykukuje z vikýře ven. Kamera vykukuje s ním.

Kamera upevněná na lanovce předvede *(úryvek ústřední písně)* jak mohl takový skok z věže vypadat.

Komentář:

Černá věž je jediná volně stojící věž nejstaršího románského opevnění Hradu. Byla postavena jako východní brána někdy po roce 1135. Později byl její průchod zadržán. Roku 1541 vyhořela a zčernala. Odtud její jméno Černá věž. Protože sousedí z purkrabstvím, říkalo se jí i purkrabská. Po požáru byla používána jako vězení pro dlužníky. Odtud její další název „věž dlužníků“.

Průvodce:

40 metrů vysoká věž nabízí zajímavé pohledy na město. Ještě že něco takového dlužníci, uvěznění hluboko ve sklepeních věže, neviděli. Tedy až na jednoho... A ten za to zaplatil životem. Jmenoval se Martin Fruwein z Podolí a byl to prý výtečný právník. Účastnil se defenestrace a byl jedním z představitelů stavovského povstání. Když jej vedli ze sklepení k výslechu, vyrval se strážným, vyběhl až sem do podkroví a odtud skočil do Jeleního příkopu. Jak je to v té písničce? „Do věží vzhůru k lidem, jimž je věž osudem.“

OBRAZ 18

Matyášův altán.

Průvodce přichází k Matyášovu altánu
v zahradě Pražského hradu:

Průvodce:

Začali jsme výstupem na nejvyšší pražskou věž, ale nemůžeme opomenout ani nejmenší věž Pražského hradu. Ona to vlastně ani není věž, ale altán...

Průvodce a kamera obhlíží stavbu a pohledy z ní:

Komentář:

Lidově se této věžičce říká Věž trubačů a je to vlastně omyl. Nedaleko odtud skutečně za Rudolfa II. Věž trubačů byla. Šlo o jednopatrovou zděnou stavbu s dřevěným ochozem. Bydleli v ní trubači, čili trubkové, kteří každý den v čase císařova oběda vytrubovali slavnostní fanfáry. Když císař zemřel trubači odešli a věž chátrala. Roku 1723 upozornil císařský pokladník nápojové daně Adalbert Wagner na její špatný stav a rok na to byla věž stržena. Jméno Věž trubačů pak lidé omylem přenesli na tento altánek postavený roku 1617 pro císaře Matyáše.

Průvodce vyjde z altánu a řekne na kameru:

Průvodce:

Ano, i zaniklé a zkomolené věže patří k panoramatu Prahy. A řeknu vám, od té doby co jsem se o nich dozvěděl, vidím ty zaniklé věže stát jako takové duchy věží na jejich bývalých místech.

Ale toto by nebylo důstojné rozloučení s úvodním dílem našeho seriálu o pražských věžích!

OBRAZ 19

LET NAD PRAHOU.

Letecké záběry Prahy.

Komentář:

Praha jako učebnice architektury nabízí věže všelikého druhu a účelu. Najdeme zde věže kostelů, hradeb, paláců, vodáren, obytných domů, hotelů, pivovarů, správních budov. Kamenné, cihlové, železné, ba i dřevěné. Stačí si jen vybrat a namíchat ten správný koktejl.

OBRAZ 20 **TANČÍCÍ DŮM.**

Průvodce hledí od Mánesa na „tančící dům“..

Průvodce:

Není to od vznešenosti Pražského hradu a tisícileté architektury až příliš velký skok? A je to vůbec věž? Poznáváte? Nikdo z Pražanů neřekne tomuto domu jinak než „tančící dům“. Tady mě určitě nečekají nekonečné schody a romantické trámoví...

Průvodce odchází od kamery přes ulici k domu a mizí v něm.

Průvodce vchází do výtahu, průvodce hledá schody na střeše.

Průvodce vychází na střechu a obhlíží dům a pohledy z něho.

Komentář:

Tento věžovitý dům vyrostl na místě domu, který byl 14. února 1945, při náletu na německé Drážďany, omylem vybombardován. Snad 40 let zde byla proluka. Hned vedle ní prožil celý svůj život Václav Havel. K jeho přátelům patřil i chorvatský architekt žijící v Praze Vlado Milunič. Společně snili o domu, který by mohl jednou v proluce vzniknout. A opravdu vznikl. Po „sametové revoluci“ koupila parcelu jedna pojišťovací společnost a oslovila Vlada Miluniče a světově proslulého kalifornského architekta Franka O. Geryho, aby pro ni postavili dům. Kancelářská budova, „tančící dům“, byla postavena v letech 1994 až 96. Její „dekonstruktivistická“ architektura je prý reakcí na uvolnění, které nastalo po „sametové revoluci“.

Průvodce se otočí do kamery:

Průvodce:

Tančící dům asi nenaplnuje všechna kritéria věže, ale jedno kritérium naplní určitě – nabídne vám originální pohledy na Prahu, město věží.

Kamera najede na pohledy na Prahu.

OBRAZ 21 **ROZLOUČENÍ.**

Montáž pohledů na pražské věže.

Komentář:

Pražské věže. Les vztyčených káravých prstů. Zlaté spony mezi zemí a nebem. Žebříky po nichž se marně škrábeme vzhůru. Vždycky znovu a znovu nás ohromí. V představách jsou subtilní, ve skutečnosti pevné a robustní. Mámivě nás přitahují a my za nimi jdeme jako smyslů zbaveni. Už od klukovských let nás přitahují věže svým tajemstvím. Jsou nedobytné jako ženy. Přitom stačí mít jen trochu odvahy a vytrvalosti a snadno do nich vstoupíte a vystoupáte jimi až k nebesům. Teď přišel náš čas, čas pražských věží. Budeme do nich stoupat a opájet se pohledy z nich. Bylo na čase. Stojí tu po staletí bez povšimnutí. Přichází „doba věží“, ať přší či sněží, stoupejme do věží...

Do montáže pohledů na pražské věže se vylnou závěrečné titulky:

(ústřední píseň)

Viděli jste seriál
PRAHA, MĚSTO VĚŽÍ

provázel Viktor Preiss

námět a scénář:

Bedřich Ludvík

dramaturg:

Milan Vacek

odborný poradce:

arch. Milada Vršecká

autor děkuje:

.....
.....

Nad městem jsou věže

Tyčí se nad námi

My žijem při zemi

Věže jsou s hvězdami

Ještě že věže jsou

Že nad námi stojí

Pozvednou k nebesům

Ty z nás kdo se bojí

A pak u nohou ti leží

Praha, město věží

Bedřich Ludvík

PRAHA, MĚSTO VĚŽÍ

1. díl – Od celku k detailu

zvuk:
XY
ústřední píseň složil a zpívá:
Bedřich Ludvík
aranžmá písně:
Jan Jirásek
střih:
Věra Flaková
kamera:
Pravoslav Flak
režie:
Bedřich Ludvík
Vyrobito
Centrum publicistiky,
dokumentaristiky a vzdělávání
© 2007

*At' prší či sněží
Stoupejme do věží*

*Do věží ke zvonům
K jejich mocným tónům
Do věží vzhůru k lidem
Jímž je věž osudem*